

Tárgy: Ügyvédi megbízás nem teljesítése

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/ 028/ 2021.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, ... ügyvéd fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2021.03.03. napján DRFB-2/2021. (P40/2020) sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2021.08.30. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának DRFB-2/2021. (P40/2020) sz. határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Debreceni Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Megyei Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék** *kizárólagosan* illetékes.

Indokolás:

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa DRFB-2/2021 (P40/2020) számú határozatával megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd négyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért 300.000,- Ft pénzbírság és 80.000,- Ft eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte. Határozatában a tényállást az alábbiak szerint állapította meg: Bejelentő a Debreceni Ügyvédi Kamarához 2020. június 08. napján panaszt terjesztette elő, melyben azt kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd késedelmeskedése miatt 400.000,- Ft, fogva tartásával kapcsolatos kártalanítástól esett el.

A vezető fegyelmi biztos 2020. június 15. napján elrendelte az előzetes vizsgálatot, erről a panaszost és az eljárás alá vont ügyvédet tájékoztatta, az utóbbitól nyilatkozattételt és iratok csatolását kérte.

Az eljárás alá volt ügyvéd tagadta a fegyelmi vétség elkövetését, beadványához a szükségesnek vélt iratokat csatolta, így egy általános tájékoztatást, a megbízási szerződést, illetve a panaszos által kitöltött adatlapokat, és csatolta a kártalanítás iránti kérelmet.

A vezető fegyelmi biztos többször hiánypótlásra hívta fel az eljárás alá vont ügyvédet, részint, mert a csatolt megbízási szerződés olvashatatlan volt, részint annak igazolására, hogy a kártalanítás érvényesítéséhez szükséges okiratok kézhezvétele mikor történt.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatokat ugyan tett, de – a fegyelmi biztos szerint – változatlanul olvashatatlan megbízási szerződést csatolt, az iratok átvételének időpontját nem igazolta, a többszöri hiánypótlás folytán szükségessé vált az eljárás további három hónappal történő meghosszabbítása, ez 2020. október 07. napján megtörtént.

A vezető fegyelmi biztos háromrendbeli szándékos fegyelmi vétség miatt 2021. január 11. napján kezdeményezett fegyelmi eljárást.

A megállapított tényállás szerint a panaszos a büntetés-végrehajtási intézetben írta alá ezt a megbízási szerződést 2019. január 29. napján, amellyel kártalanítási igény érvényesítésével a panaszolt ügyvédet megbízta, illetve a meghatalmazást is, valamint egy nyilatkozatot, amelyben azt kérte, hogy a számára megállapítandó, bármely jogcímen járó összeget a panaszolt ügyvéd letéti bankszámlájára utalják át. Ezt a nyilatkozatot a panaszolt ügyvéd úgy jegyezte ellen, hogy azt a panaszos nem előtte, és nem is olyan személy előtt írta alá, akinek részvételét az ellenjegyzésre vonatkozó szabály megengedi.

Ezek az okiratok 2019. január 31. napján megérkeztek az eljárás alá vont ügyvéd irodájába, aki elektronikus úton panaszt terjesztett elő február 01. napján a ... Büntetés-végrehajtási Intézethez, illetve február 05. napján a panaszosnak írt egy levelet, melyben tájékoztatta arról, hogy ügyével minden rendben van. Felvilágosította arról, hogy ha elutasító határozat születik, úgy jogorvoslati lehetősége van. Ugyanezen a napon a panaszos élettársának is levelet írt, ahol egyenesen azt állította, hogy az ügy a Törvényszéken van, holott ez nem felelt meg a valóságnak, kizárólag a panaszosnak a BV Intézethez történő előterjesztése történt meg.

A csatolt iratokból megállapítható volt, hogy a panaszt és a kártalanítási igényt elektronikus úton 2019. április 12. napján terjesztette elő a ... Büntetés-végrehajtási Intézethez címezve. Ebben az időpontban még nem kapta meg a BVOP-tól a fogva tartás körülményeire vonatkozó közlést, jelezte is, hogy a kártalanítási igényt akkor fogja pontosítani, ha a szükséges, további adatokat megkapja.

A ... Büntetés-végrehajtási Intézet a kártalanítási igényt elutasította, állítván, hogy a fogva tartása a jogszabályoknak minden tekintetben megfelelő módon történt.

A kártalanítási igény az elhelyezést megelőző helyszín vonatkozásában lett volna megalapozott, ugyanakkor azonban az utolsó olyan intézet, ahol ezek a kártalanítást megalapozó feltételek fennálltak, a másik Büntetés-végrehajtási Intézet által foganatosított hely volt, ahonnan 2018. szeptember 12. napján a panaszost átszállították. Erről a panaszolt ügyvédnek tudomása volt. A 2018. szeptember 12-ei dátummal megszűnt a kártalanítási igény alapja, ezért ettől az időponttól számított 6 hónapon belül kellett volna az igényt előterjeszteni, ezzel azonban az eljárás alá vont ügyvéd elkésett, a határidő jogvesztő.

Az előzetes eljárás során a vezető fegyelmi biztos több ízben, így 2020. július 13-án, augusztus 04-én, valamint december 07-én is felhívta az eljárás alá vont ügyvédet annak közlésére és igazolására, hogy a bejelentő panaszának megalapozott módon, a határozott összeget is tartalmazó benyújtását

lehetővé tévő adatok átvételének időpontját közölje és igazolja, ennek ellenére nem küldte meg azt, és nem is tett nyilatkozatot a vonatkozásban, hogy a BVOP-tól mikor kapta meg a panaszos fogva tartására vonatkozó adatokat. Ebből tudta volna megállapítani, hogy a kártalanítási igényt 2019. áprilisában már elkésztetten nyújtotta be.

A rendelkezésre álló okiratokból kétségek nélkül meg lehetett állapítani, hogy a megbízási szerződés a kártalanítási igény érvényesítésére vonatkozott, továbbá azt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tudomással bírt arról, hogy a bejelentőnek a 2018. szeptember 12-ei, a ... Büntetésvégrehajtási Intézetbe történő átszállítása irányadó határidő az igény kezdő időpontja szempontjából, hiszen a fogva tartás körülményei – a panaszos javára – megváltoztak, megfeleltek a jogszabályi előírásoknak. Amennyiben az elhelyezési körülmények ilyen irányban változnak, úgy onnan számít a hathónapos jogvesztő határidő, amely időponttól ez a változás bekövetkezett.

A panaszos által kitöltött és az eljárás alá vont ügyvéd részére megküldött okirat alátámasztja ennek a ténynek az eljárás alá vont ügyvéd tudomására jutását, hiszen a kitöltött adatlapon a ... Büntetésvégrehajtási Intézetbe történő átszállítás időpontja már ismert volt, így ezzel az időponttal szűnt meg a fogva tartás körülményeinek jogellenes volta.

Ugyancsak megállapítható volt, hogy az ellenjegyzés szabályainak megszegésével jegyezte ellen a nyilatkozatot, valamint az is, hogy a vezető fegyelmi biztos felszólításai ellenére a kért tartalmú okiartok és bizonyítékok csatolása nem történt meg.

A panaszolt ügyvéd bizonyítási indítványt terjesztett elő arra nézve, hogy a Fegyelmi Tanács keresse meg a BVOP-t, aki igazolja, hogy a fogva tartás körülményeire vonatkozó adatokat mikor küldte meg az eljárás alá vont ügyvédnek, az indítványt azonban a Fegyelmi Tanács elutasította. Álláspontja szerint semmilyen relevanciája nincs a jogvesztő határidő elmulasztása tekintetében annak, hogy a BVOP közlésében foglalt adatok mikor váltak ismertté. Maga az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozott úgy a határozott kártalanítási igényt bejelentő okirat első oldalának, utolsó bekezdésében, hogy az adatok kézhezvételét követően tudja majd pontosan meghatározni a kártalanítási igényt.

Ebből következik, hogy az előterjesztés időpontjában ezekkel az adatokkal nem rendelkezett, ennek hiányában is előterjesztette az igényt. Ezt az igényt azonban már 2019. februárjában, majd márciusában is előterjeszthette volna úgy, hogy a későbbi adatbeszerzéstől teszi függővé az összeg meghatározását, ebben az esetben az nem minősült volna elkésztettnek. Ezt alátámasztja az a tény is, hogy a 2019. április 12. napján előterjesztett igény még mindig nem tartalmaz határozott összeget, utalva arra, hogy a BVOP válaszára vár, de ugyanaz a bejelentés – ugyanilyen jogfenntartó utalással – az irányadó 6 hónapos határidőn belül, ugyanígy előterjeszthető lett volna, ennek ellenére nem történt meg.

A fegyelmi biztos az eljárás során indítványát fenntartotta, az Üttv. 44. § (1) bekezdésének megsértését látta az ellenjegyzés szabályainak megszegése miatt, az Üsz. 12.2 pontjában foglalt rendelkezések megsértését, figyelemmel arra, hogy több felhívásnak nem tett eleget, olvasható megbízási szerződést nem csatolt, és nem küldte meg a panaszosnak, valamint a panaszos élettársának írt leveleket, megszegte az Üttv. 28. § (3) bekezdését azzal, hogy elkésztetten terjesztette elő az igényt.

Mínthogy a panaszolt ügyvéd azt állította, hogy a vezető fegyelmi biztos határidőt mulasztott és az elkésztettség miatt felelősségre vonni nem lehet, a vezető fegyelmi biztos hivatkozott az augusztusi és a decemberi törvénykezési szünetekre, állította, hogy ezekre is tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, mely szerint őt felelősségre vonni a határidő elmulasztása miatt nem lehet, nem megalapozott. Az I. fokú Fegyelmi Tanács arra az álláspontra helyezkedett, hogy mivel a

becsatolt iratokból egyértelműen megállapítható, hogy 2018. szeptember 12-én, ... átszállították a panaszost, az eljárás alá vont ügyvédnek tudnia kellett, hogy az általa vállalt ügyben hathónapos jogvesztő határidő az irányadó, feltétlenül 2018-ban szállították át, feltétlenül gondolnia kellett volna arra, hogy amennyiben a fogva tartás körülményei ezzel megváltoznak, úgy a határidő 2018. szeptember 12. napjával elindul. Megállapította, hogy már a megbízás elfogadásakor is viszonylag jelentős idő telt el a hathónapos jogvesztő határidőből, amely különösen arra kellett volna, hogy készítse az eljárás alá vont ügyvédet, hogy az igényt minél előbb benyújtsa.

Nem fogadta el azt a védekezést, hogy a pontos adatok ismerete nélkül nem kívánta azt benyújtani, hiszen 2019. április 12. napján előterjesztett igénye első oldal utolsó bekezdésében maga adta elő, hogy a pontos összeget azért nem tudja meghatározni, mert az ehhez szükséges adatokat nem kapta meg. Ezt az I. fokú tanács annak bizonyítékául vette figyelembe, hogy ugyanilyen tartalommal, hónapokkal előtte is előterjeszthető lett volna az igény, amely az elkésztettségétől megóvta volna a panaszost.

Ugyanígy megállapíthatónak mondta ki az ellenjegyzés szabályainak megszegését, ezzel szemben nem állapított meg fegyelmi felelősséget a megbízási szerződés olvashatósága, vagy olvashatatlansága miatt, figyelemmel arra, hogy a Fegyelmi Tanács két tagja olvashatónak vélte azt.

Nem állapította meg a fegyelmi felelősséget abban, hogy a 2019. február 05-ei és 19-ei, a bejelentőnek és élettársának küldött leveleket nem csatolta be, mert erre magyarázatot adott, és azok végül is a címzettek által történő megküldéssel a tanácsnak a rendelkezésére álltak.

Ugyanakkor viszont kétségtelenül megállapíthatónak mondta ki azt, hogy a BVOP-tól megkapott iratok átvételi idejét többszöri felhívásra sem igazolta, annak ellenére, hogy védekezésének lényege szerint éppen ezek hiánya, vagy késői átvétele akadályozta meg az igény érvényesítésben.

Azt, hogy az iratokat és az iratátvétel időpontját nem igazolta, fegyelmi vétségként értékelte.

Fegyelmi vétség megállapíthatóságát látta abban is, hogy a bejelentő élettársának a panaszolt ügyvéd azt állította, hogy az ügy már „a Törvényszéken van”, amely azonban nem lehetett igaz, hiszen még a büntetésvégrehajtási intézetnél történő előterjesztése sem történt meg a levélírás időpontjában.

Éppen ez utóbbi, lényegében hamis információ volt az, amelyre tekintettel a fegyelmi biztos háromrendbeliségre vonatkozó indítványával ellentétben négyrendbeli fegyelmi vétséget látott a Fegyelmi Tanács megállapíthatónak.

Határozatában az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) bekezdésének 107. § a) pontjának az Üttv. 41. § (1) bekezdésének 6/2018. III. 26. MÜK szabályzat (a továbbiak: ÜESZ) 12.2 pontjában, foglaltak megsértését jelölte meg. Továbbá az Üttv. 108. § b) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta, ennek mértékét az alsó harmadhoz közeli összegben határozta meg, mert úgy látta, hogy ez a büntetés alkalmas arra, hogy a jövőre nézve körültekintőbb és a jogszabályoknak megfelelő eljárásra ösztönözze az eljárás alá vont ügyvédet.

Súlyosbító körülményként értékelte azt, hogy négyrendbeli fegyelmi vétséget követett el, továbbá azt, hogy vele szemben fegyelmi büntetés kiszabására már ezt megelőzően is sor került, ezt az általa megállapított tényállás elején pontosan meg is jelölte. A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményt nem állapított meg.

Az I. fokú határozat ellen a panaszolt ügyvéd terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az Üttv. 112. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi eljárás megindítására határidőn túl került sor, így az eljárásnak nem volt helye. Utalt arra, hogy az I. fokú eljárásban is hivatkozott már erre, mivel a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat meghozatalára 2021. január 11. napján került sor, amely az előzetes vizsgálat elrendeléséről szóló határozat 2020. június 15-ei meghozatalát követő 7 hónappal később történt, így a törvényi hathónapos határidőt túllépve, eljárás megindításának helye nem lett volna.

A határidőre vonatkozó eljárási kifogáson túlmenően a határozatot érdemben is vitatta. Az ellenjegyzés kapcsán nem vitatta, hogy ezzel az Üttv. 44. § (1) bekezdésében foglaltakat megsértette, de mivel ez az ügyfél egyoldalú nyilatkozata volt, érdemi joghatással nem járt, ezért véleménye szerint az eljáró tanácsnak ezt értékelnie kellett volna, valamint a ténybeli beismerést is. Sérelmezte, hogy fegyelmi vétségnek minősítették azt az eljárását, mely szerint a fegyelmi biztos felhívás ellenére nem nyilatkozott az érvényesíteni kívánt igénytel kapcsolatos iratok átvételéről.

Fellebbezésében állította, hogy a fegyelmi biztos egyetlen alkalommal sem hívta fel nyilatkozattételre arra nézve, hogy mikor kapta meg a BVOP részéről az adatokat, azokat, amelyek a kérelem benyújtásához szükségesek voltak. Részletezte az eljárás szabályait az érvényesíteni kívánt kártalanítás körében, és azt állította, hogy a fegyelmi biztos felhívása nem ennek az iratnak a becsatolására vonatkozott, egyebekben a felhívásnak eleget tett.

Sérelmezte azt is, hogy a téves tájékoztatást, melyet a panaszos élettársának adott, fegyelmi vétségnek minősítették, mégpedig szándékosan elkövetett fegyelmi vétségnek.

Nem vitatta az általa írott levél tartalmát, azt sem, hogy az valóban helytelen tájékoztatást tartalmazott, vitatta azonban, hogy ezt szándékosan tette volna.

Állította, hogy elírás történt, a panaszosnak és az élettársnak eltérő tartalmú leveleket küldött egyidőben, ez szerinte eleve kizárja, hogy szándékosan tette volna. Arra hivatkozott, hogy a rendkívül nagyszámú ügyfelek miatt akár napi száz hasonló levelet is megír, amelyet több esetben nem új levél megírásával teljesít, mert ugyanolyan, vagy nagyon hasonló kérdésekre kell válaszolnia. Feltehetőleg egy előző, más ügyében keletkezett levél átírására került sor, és ez vezetett a tévedéshez.

Vitatta, hogy a téves tájékoztatáshoz bármilyen érdeke fűződött volna, többek között ebben is látta annak megállapíthatóságát, hogy az nem volt szándékos.

Vitatta, hogy a negyedikként megállapított vétséget elkövette volna, nevezetesen, hogy a panaszos kártalanítási kérelmét határidőn túl nyújtotta be. Állította, hogy hasonló ügyekben ellátott képviselő során kiderült, hogy a lehetőségekhez képest pontos, precíz és a teljes fogva tartási időre vonatkozó kérelem benyújtására csak akkor van mód minden esetben, ha beszerzi az adott elítélt elhelyezési adatait. Így már dátum szerinti megjelöléssel tudja a kérelmet benyújtani, ezért minden ügyfele esetében megkereste a BVOP-t, a kimutatás beszerzése iránt. Álláspontja szerint az adott ügyben két eltérő nyilatkozat volt, az ügyfél elhelyezése vonatkozásában, hogy mikor, milyen intézetekben volt. Helytelennek és logikátlannak találta az eljáró I. fokú Tanács „elgondolását” arra nézve, hogy a panaszos 2018. évi átszállítása alapján másként kellett volna eljárnia, mint a saját korábbi gyakorlata.

Úgy ítélte meg, hogy ellentmondásos e vonatkozásban a Fegyelmi Tanács határozata, mert bár a BVOP-tól az adatok nem álltak rendelkezésre, ha áprilisban, már elkésztette az igényt úgy, hogy ezek az adatok még nem szerepeltek a beadványában, úgy a fél jogainak megóvása érdekében ezt a jogvesztő határidőn belül kellett volna megtennie.

Részletezte az elítélt fogva tartásával kapcsolatban készítendő és a BVOP-tól várt adatok beszerzési módját, és „maradéktalanul” visszautasította, hogy kárt okozott volna.

Ennek kapcsán elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte, másodlagosan a hatályon kívül helyezést, harmadlagosan pedig az elismert, az ellenjegyzés szabályaira vonatkozó fegyelmi vétségen túl megállapított egyéb fegyelmi vonatkozásában a határozat megváltoztatását kérte.

Az Országos Fegyelmi Főbiztos úgy foglalt állást, hogy az I. fokú fegyelmi határozat helytálló, a helyes tényállásból helyes következtetésekre jutott. Véleménye szerint az ügyvédnek nagy praxisa alakult ki hasonló ügyek intézésében és ezért az ügyintézés sematikus volt, az adott ügy azonban rendhagyó volt, mert a bejelentő olyan büntetésvégrehajtási intézetbe került át, ahol a kártérítés iránti igény feltételei feltehetőleg nem álltak fenn, és a korábbi időszakra kellett volna az igényt érvényesíteni, de az eljárás alá vont ügyvéd ezt elmulasztotta.

Hivatkozott arra, hogy az I. fokú fegyelmi büntetés mértékének meghatározása során súlyosbító körülményként értékelte a tanács azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi büntetés kiszabására ezt megelőzően már sor került, ez pontatlan (...) Ezért úgy látta, hogy az I. fokú határozat nem foglalkozik kellő részletességgel a fegyelmi előítélettel.

A II. fokú Fegyelmi Tanácsa az I. fokú eljárásban megállapított tényállást a II. fokú eljárásban is irányadónak találta, úgy látta, hogy az I. fokú eljárásban a tényállást kellően feltárták, a szükséges okiratokat beszerezték, a beszerzett okiratokból, a nyilatkozatokból helytálló következtetést vontak le.

Nem megalapozott az eljárás elkészttségére és ezért az eljárás megindítási jogosultság hiányára vonatkozó fellebbezés.

A fegyelmi eljárás megindítására vonatkozó hathónapos határidő számításánál az Üttv. 116/A § alapján a július 15-étől augusztus 20-áig, illetve december 24-étől január 01-jéig terjedő időszak vonatkozásában figyelembe kell venni, mert a törvény megfogalmazása szerint az „e részben meghatározott határidőbe nem számít bele” az érintett időszak. Ezt a rendelkezést a 2018. évi XCI. tv. 10. § (12) bek. iktatta be, hatályos 2019. január 01. napjától.

Ebből következik, hogy ha a 2021. január 11. napi, fegyelmi eljárást kezdeményező határozat meghozatala időbeliségét az előzetes vizsgálat elrendeléséről szóló határozat meghozatalának 2020. június 15-ei időpontjától kell számítani, úgy abba sem a július 15-étől augusztus 20-áig terjedő időszak, sem a december 24-étől január 01-jéig terjedő időszak nem számítható bele. Ebből kifolyólag az elkészttség nem áll fenn, az eljárás megindítása határidőn belül történt. Megjegyzi a II. fokú Fegyelmi Tanács, hogy az az eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemére nem volt kihatással, amúgy sem kerül szóba, márpedig a II. fokú Fegyelmi Tanács által megállapított fegyelmi vétségek tekintetében azok érdemi eldöntésére ez hatással nem volt.

Az ellenjegyzés szabálytalanságával kapcsolatosan a fegyelmi eljárás alá vont ténybeli beismerése rendelkezésre állt, a beszerzett okiratokból is megállapítható volt. A megsértett Üttv-beli rendelkezést az I. fokú Fegyelmi Tanács helyesen hívta fel.

Ugyancsak helyesen állapította meg azt is, hogy a 6/2018. III. 26. (MÜK) szabályzat 12.2 pontjában foglalt rendelkezéseket is megszegte, mert nem tett eleget az Ügyvédi Kamara bármely – jogszabályban, vagy kamarai belső szabályozáson alapuló – eseti felhívásának.

A fegyelmi biztos felhívásából nyilvánvaló volt, hogy azon okiratok csatolását, pontosabban átvételi időpontját kérte, a határozatban tüzetesen megjelölt több időpontban, amelyből elbírálható volt,

hogy mikor jutott az eljárás alá vont ügyvéd abba a helyzetbe, hogy legalább az igény érvényesítésére intézkedjék.

A fellebbezésben ezt vitató álláspont az okiratokkal ellentétes, helyes az I. fokú Fegyelmi Tanácsnak az a megállapítása, hogy az elkésetten bejelentett kártalanítási igény ugyanúgy nem tartalmazza a fogva tartás adott időszakára vonatkozó pontos adatokat, és abból eredő összeget, ahogy akkor sem tartalmazta volna, ha azt megfelelő időben, és a helyesen kiszámított kezdő időponttól figyelembe vett, jogvesztő határidőn belül terjeszti elő. A BVOP megkeresésre adott válaszában az ügy megítélése, az elkésettség szempontjából nem volt jelentősége. A II. fokú Fegyelmi Tanács az iratok áttekintése során a kártalanítási igényt elutasító határozatot megvizsgálta, az abban foglalt hivatkozások ténszerűek, jogszerűek, az eljáró ügyvéd mulasztásának, vagy fegyelmi vétsége hiányára alappal nem hivatkozhat.

Ez részint az elkésettség vonatkozásában is irányadó, részint abban a kérdésben, hogy a fegyelmi eljárásban a kamarai felhívásra vonatkozó kötelezettségét teljesítette-e az eljárás alá vont ügyvéd.

Ugyanígy a panaszos élettársának adott téves tájékoztatás vonatkozásában is helytállóan döntött az I. fokú Fegyelmi Tanács. Az ügyek esetleges nagy száma, a figyelmetlenségből származó elírás nem változtat azon a körülményen, hogy az ügyvédtől az ügyfélnek küldött tájékoztatás meg kell, hogy feleljen a valóságnak, márpedig az azzal ellentétes tájékoztatást tartalmazott.

Az, hogy nagyszámú, hasonló ügyben jár el a panaszolt ügyvéd, nem mentesíti az ilyen tévedés kockázata és következményei alól, megfontolandó, hogy hány ügyet tud kellő körültekintéssel ellátni.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során helyesen járt el, a kiszabható pénzbírság alsó harmadához közeli összegben határozta meg a pénzbírság összegét. Ugyanakkor a súlyosbító körülményeknél helytálló volt annak értékelése, hogy egy esetben négyrendbeli fegyelmi vétséget lehetett megállapítani, az a körülmény pedig, hogy nem valamennyi, figyelembe vehető fegyelmi eljárást és büntetést sorol fel az I. fokú Tanács, önmagában a határozat megváltoztatását nem indokolja.

Nem vehető figyelembe további súlyosbító körülményként (...)

Helytállóan állapította meg az I. fokú Fegyelmi Tanács, hogy enyhítő körülményt nem talált, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd a személyi és családi körülményei, anyagi helyzetére nyilatkozatot nem tett.

A II. Fokú Fegyelmi Tanács hatásköre az Üttv. 136. §-án alapul, a határozat meghozatala az Üttv. 138. § (1) bekezdésén, míg a költségek viselésére kötelezés a FESZ VII. fejezet előírásain alapul.

A közigazgatási per megindításának lehetőségét az Üttv. 139. §-a tartalmazza.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesíti a részére.

Az E-ügyintézési törvény 9. § (2) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője. A közigazgatási peres eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 13. § (3) bekezdés c) pontja alapján a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ilyen közigazgatási perben jogi képviselő kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kötelező jogi képviselő esetén a jogi szakvizsgálóval rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselő szabályának.

Az országos fegyelmi főbiztos a keresetlevelet a saját nevében, mint jogi szakvizsgálóval rendelkező felperes a fenti módon terjesztheti elő.

A keresetet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, de az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni az <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül. A benyújtáshoz segítséget itt talál: <https://www.muk.hu/fejelmi-ugyseged>. A „CÍMZETT” mezőben a fegyelmi bizottságokról, valamint az országos fegyelmi főbiztosi és fegyelmi biztosi tisztséget ellátó tisztségviselők létszámáról szóló 11/2018. (VI. 25.) MÜK szabályzat 1. számú melléklete szerinti Regionális Fegyelmi Bizottság székhelye szerinti kamarát kell kiválasztani, kivéve azt az ügyet, melyben az elsőfokú közigazgatási szerv a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa által hozott határozat esetében a <https://ugyvedikamara.hu/> felületén keresztül nyújtható be a kereset a „Belépés”-t követően ügyfélkapus bejelentkezéssel, az „Ügyintézés” menüpontot választva az „Új kérelem kitöltése” fülön keresztül a „Típus” menüszalagban az „Fegyelmi/vizsgálati ügyek” kategóriát kiválasztva.

Budapest, 2021. augusztus 30.

5. sz. fegyelmi tanács

A határozat jogerős és 2021. december 7. napján végrehajtható.